

Repræsentant for Finansministeriet. Formanden for dette Statsregnskabsraad skal efter Forslaget være Formanden for Statsrevisoratet. I Statsregnskabsraadet mødes altsaa Statsrevisorerne med de øverste Embedsmænd indenfor det øvrige Revisionsapparat og tillige med en Repræsentant for Regnskabsvæsenet i Finansministeriet. Efter min Mening vil Statsregnskabsraadet kunne faa en meget stor Betydning, netop ved, at der dannes en snæver Forbindelse mellem Statsrevisorerne og Hovedrevisorerne og mellem Hovedrevisorerne indbyrdes, men det har ikke været let at give dette udtømmende Udtryk i Loven; jeg tror, man skal vente og haabe, at Virkningerne af denne Institution vil vise sig, efterhaanden som Samarbejdet kommer i Gang, uden at man paa Forhaand giver sig til at foreskrive bestemt, hvad der skal ske i Statsregnskabsraadet. Derfor er ogsaa Bestemmelserne om Raadet holdt ret almindelige, idet man udover dette, at Statsregnskabsraadet skal tages paa Raad med Hensyn til Udstedelsen af Instrukser om Regnskabsvæsen og Revision, hvad der er udtrykkelige Bestemmelser om, kun siger, at Regnskabsraadet kan behandle „saadanne Spørgsmaal, der tilsigter at opnaa en ensartet Fremgangsmaade ved Revisionen, eller som skønnes at være af fælles Interesse for Medlemmerne ved Udøvelsen af deres Hverv“. Det er altsaa for saa vidt en udtømmende Forklaring, som jeg i Virkeligheden mener, at herunder kan komme alt, hvad der vedrører Revision og Regnskabsvæsen, men man har ikke søgt at stille det op i Punkter paa udtømmende Maade, thi det tror jeg ikke vilde være muligt; det, man skaber, er Muligheden for, at det nære Samarbejde, som man ønsker at etablere, kan komme til at bringe saa godt et Resultat som muligt.

Med Hensyn til Hovedrevisorerne Stilling fastslaas det i øvrigt, at de skal afgive Beretning om deres Virksomhed til de interesserede Institutioner, og det er naturligvis først og fremmest Statsrevisoratet, som netop gennem Hovedrevisorerne Beretninger foruden gennem de Møder, de holder sammen med dem i Statsregnskabsraadet, skal være fuldstændig klar over, hvorledes Revisionsapparatet virker. Dernæst skal Hovedrevisorerne sende Indberetninger til Finansministeren og vedkommende Fagminister om deres Virksomhed. Disse Indberetninger og den Forbindelse, der derved kommer mellem den øverste Administration, Statsrevisoratet og Hovedrevisorerne, mener jeg ogsaa vil blive frugtbar og be-

tydningsfuld for Revisionsvirksomheden. Endvidere udtales det udtrykkelig i Lovforslagets § 22, at Hovedrevisorerne efter Opfordring fra Statsrevisoratet er pligtige at anstille Undersøgelser og afgive Betænkning angaaende alle saadanne Forhold, som vedrører deres Virksomhed, og hvorom Statsrevisorerne ønsker Oplysning. Der gives derved i Virkeligheden Statsrevisorerne gennem direkte Udtryk i Loven et Apparat i Hænde, som de kan benytte til deres Virksomhed, der netop skal være den i saa vidt Omfang som muligt at trænge ind i hele Statens Økonomi. Det er klart, at der trænges til denne nære Forbindelse mellem Revisionsapparatets enkelte Led, men der trænges ogsaa til Muligheden for ligefrem at kunne paalægge dette Revisionsapparat at foretage saadanne bestemte Undersøgelser, som det maatte være ønskeligt at faa foretaget. Nu vil jeg naturligvis ikke sige, at det ikke har været muligt tidligere, for det er klart, at enhver Opfordring fra Statsrevisoratet enten til Administrationen eller Revisionen om at undersøge dette eller hint selvfølgelig vilde blive fulgt — det gaar jeg da ud fra —; men at det her fastslaas udtrykkeligt, samtidig med at man stiller et ganske bestemt Apparat til Raadighed for Statsrevisionen i saa Henseende, anser jeg for at være et Fremskridt.

Vedrørende Hovedrevisors Myndighed i øvrigt bestemmes det, at det ikke ophever en Hovedrevisors Pligt til at gøre Udsættelse paa Regnskabet, at der overfor ham paaberaabes en Ordre fra den paagældende Minister, og det vil i Virkeligheden sige, at Hovedrevisor ikke er hemmet i sine Undersøgelser fra nogen Side. Administrationen kan altsaa ikke afvise Hovedrevisors Undersøgelser, men maa lade ham foretage dem, og selv Ministeren kan ikke, hvad der jo er ganske naturligt, hindre, at Hovedrevisor paa den Maade gennemfører sin Undersøgelse. Det er i og for sig ikke noget nyt i dansk Praksis, det har været gældende ved de tidligere Hovedrevisorater, men nu fastslaas det som almindelig gældende Regel for Statens samlede Revisionsvæsen.

Revisionen vil efter dette Lovforslag blive ordnet paa den Maade, at enten har Centraladministrationen den første Revision, som man maaske kan kalde den, den administrative Revision, Talrevisionen — man kan give den mange Navne —, altsaa den almindelige Revision af de underordnede Institutioner, under Tilsyn og Kontrol af Hovedrevisorerne, eller ogsaa har Hovedrevisor direkte hele Revisionsvirksomheden inde under sig. Hvor Centraladministra-